

בידור

לא נורמלי

היא לא איכזבה אותי

היה שם, במעשיהו יחס מיוחד לשלושה אנשים. ליצחק פולק, סוחר הקרקעות. לאברהם פיינברג, מהסופרמרקט, ולי. האסירים כיבדו אותנו, והסוהרים התייחסו

היא נשארה כאן לבד, בלי שום גיבוי. ולאשה כמו נדיה לא קל להישאר לבד. לכן היא נסעה. לפני שהיא נסעה היא עוד באה אלי להתייעץ איתי. עוד לא ידענו אז

ביום השישי האחרון יצא משער בית הכלא מעשיהו גבר נאה, תמיר ושווף. קשה היה להאמין עליו, אבל זה היה אברהם שניאור, זה שנכנס לשם לפני שבעה חודשים כשהוא שמן מאוד, חיורר מאוד, ומדוכא.

הוא נאסר באשמת זיוף בולים, נידון לארבעים ושנים חודשי מאסר, הוכנס לבית הסוהר, ויצא משם כעבור שבעה חודשים חדש לגמרי, בריא ברוחו ובגופו, ואפילו הוריד מכל זה שבע-עשרה קילו.

בבית הסוהר, כפי שמסתבר מדבריו, הוא עשה חיל וזכה להצלחה חברתית ומקצועית גדולה. אבל כשהוא יצא משם, בגלל חוקי החנינה, הוא נאלץ לחזור לחיים האזרחיים האפורים.

הוא לקח אוטובוס ונסע לדירת אשתו, נדיה בראון, שהיתה ריקה ועזובה. אשתו, נדיה, עזבה את הארץ עם תחילת המלחמה ולא חזרה. הוא התחיל להתמקם בדירה, ולהתרגל לחיי רוקות.

אבל בכל זאת, כיאה לאיש שעזב זה עתה את בית הסוהר ועומד להתחיל בחיים חדשים, אין הוא מוכא מהעובדה הזאת. "היא תחזור", הוא אומר, "לדעתי היא התנהגה למפת. היא נסעה בעשרים ושיבועי למאי, לפני שידעה שאני משתחרר. עד אז היא ביקרה אצלי יומיים בדייקנות של שיעון בשעה שתיים וחצי, והביאה לי אוכל והכל. היא לא איכזבה אותי. היא התנהגה מאה אחוז.

"מאוחר יותר, כשדובר על מלחמת חורמה היא קיבלה כרטיס מהוריה. היא היתה כאן עם חובות שהשארת לה, היא מכרה את הדירה שלנו, ואת מסעדת הקוסקוס ור' בכספים היא שילמה את כל החובות.

כולם עושים עכשיו מסיבות ניצחון לכבוד הניצחון, וגם ברוך כותני רצה. לפני הניצחון הוא היה מנהל חברת הסרטה לישראל, והחברה הזאת הצליחה לעשות סרט פירסומי אחד. אחרי הניצחון הוא הבין שעכשיו מסיבות זה יותר משתלם מסרטים, והחליט לעשות מסיבות ניצחון ענקיות, שתנצח את כל מסיבות הניצחון בארץ.

הוא שכר את ביתו של השגריר הרוסי דימיטרי צובחין, שעזב את הארץ מסיבות ידועות, ואז הזמין את כולם לוויולה שברחוב יהלום ברמת-גן, והבטיח למוזמנים מלצרים מנומסים, ר' בחירה חגיגית של מלכת ניצחון ישראלית. אמרו שלמסיבה תוזמן מלכת יופי ברוזיאנית, כל המיזומה של תל אביב, וגם טוויגי המפורסמת, או איזה חיקוי שלה. תמורת כל זה דרש ברוך כותני מכל משתתף חמש-עשרה לירות, לכיסוי ההוצאות, כפי שהוא קרא לה.

הישראלים הנרגשים מהניצחון באו בעשרותיהם. הם שילמו את הכסף, נכ' נסו לוויולה, והתחילו לחפש את כל מה שהובטח להם. במקום טוויגי היו שם כל מיני נשים שמנות, במקום מלכת היופי היו אותן הנשים, לא היה שם אף מי-ומה אחד, במקום מלצרים היו שם כמה בייגלעד, וטייפרקורדר בודד ניגן מוסיקה לריקודים.

האורחים טיילו בשלוש הקומות של הוויולה וחיפשו לשווא משהו להתבדר ממנו. כשלא מצאו התייאשו והתחילו להרביץ מכות האחד לשני. אומרים שזה היה בידור לא נורמלי.

היהודי הנודד

יוזרי סטמפ עזבה השבוע את הארץ. היא באה הנה בהתנדבות, אחרי המלחמה, היא עבדה חודש בקיבוץ והשבוע חזרה ל' לונדון, לבוסיק שלה.

בעצם למי שציפו כאן בארץ יותר זה לבעלה לשעבר, יורם פולני, בן למש' פחת הפרסונים המפורסמת, הפליי בוי ה' ישראלי המפורסם, שיצא לגלות לפני כמה שנים.

עם תחילת המלחמה הוא ערך בלונדון מסיבת פרידה, הסביר לחבריו שהוא מתכוון לבוא לארץ להילחם. כשהמסיבה נגמרה הוא ארז את כל חפציו

שניאור ונדיה

אלינו יפה ובאדיבות. היינו כמו מלכים שם. הרגשתי שהוא כמעט מתגעגע לכלא, וי שאלתי אותו אם הוא שמח על שקיבל חנינה או לא. לפי מראה פניו לא היה צריך לחכות למוצא פיו. הוא לא מסתיר את זה. הוא באמת שמח שיצא מן העסק.

שאתחברר כל כך מהר. אמרתי לה שתסע. מאז קיבלתי כבר מכתב-התלבטות. היא לא ידעה אם לחזור או לא. עכשיו אני חושב שהיא תחזור. לעת עתה הוא מחכה, ובינתיים הוא מעלה זכרונות מהכלא. "עבדתי שם בדפוס ברייל, שמדפיס עבור עיתונים, ואיבנתי שם ניבחרת כדורסל. הקבוצה שלי לקחה את גביע בתי-הכלא.

תריקוד קטן

אבל נשאר בלונדון. אשתו גרושתו לעומת זאת, לא ערכה שום מסיבה. אבל מיד כשהותירו הטיסות לארץ היא הלכה לקונסוליה הישראלית, וביקשה לבוא ארצה.

יורם פולני הישראלי נסע לו לאמריקה, ואשתו האנגליה האמיתית הגיעה כמתנדבת לישראל. יורם הגיע ללונדון, ואשתו הייתה בגדה. בלונדון הוא קפץ לספרד, אבל אשתו עבדה בקיבוץ. והשבוע כשאשתו עזבה את הארץ וחזרה ללונדון, הגיע בעלה בשלוש לפורטוגל.

כעורך הגרפי של השבועון לאשה. לכן ברור, שכשגיקי (יהושע ג'קסון) מצא את ג'דיה גוטהארד, קרמיקאית נאה, בפתיחת התערוכה שלה בגלריה לין, הכיר מיד אחיו ג'קסי (יוסף ג'קסון) את חליתת זה.

ג'דיה

בי, רקדנית של להי קת כרמון, בת לי משפחה תימנית מרוי בת ילדים, המסתור בבית תמיר בתל-בן שות בולטית ומבליי טות.

וכיוון שהם כבר הכירו יחד בבית אחת שתי נשים, הם הח' ליטו שכדאי גם לי התחתן יחד, איש עם אשתו. ואז כל העניין התקלקל. השבוע, בי יום הרביעי, עומד ג'קסי לשאת את אשתו לבדו, ברב' נות, ואילו אשתו של ג'קסי נעלמה לי גמרי.

"היא צריכה לע' בור ניתוח פולי' פים", מסביר ג'קסי, "לכן היינו נאלצים לדחות את החתונה." זה מה שהוא אומר אבל כשמבררים את העניין ביתר יסודיות, מתברר שהיא היתה צריכה לעבור ניתוח בא' בפוליסים, אלא עליד הפוליסים - באף. היא החליטה לי' תקן אותו קצת לפני החתונה, וכשהוא יהיה מתוקן, בעוד חודש בערך, הם יתחתנו.

"אנחנו לא ניפרד לעולם. אני לא אעזוב את ז'אנט אפילו ליום אחד." אבל לפני שבוע, כשז'אנט נסעה לגרמניה היא נסעה לשם לבדה.

ז'אנט ובראונר

בעלה חיסל באותו זמן את המסעדה המשותפת שלהם, היי לייף, ונסע לאמריקה.

ז'אנט האחרת

ז'אנט לוי היא רק בת עשרים ושתיים, אבל היא כבר הספיקה המון בחיים, ויש שמועות האומרות שבקרוב היא אפילו תספיק להתגרש.

משום שכל מה שהיא הספיקה לא הספיק לה, ובזמן האחרון התברר שהיא בעצם רוצה משהו אחר לגמרי.

היא התחילה את הקריירה שלה בגיל שש-עשרה בתחרות מלכת המים. היא עשתה אז רושם עצום על כל הבוחרים, וכמעט נבחרה למלכה, לולא וויאן דל בייאנקי, שניצחה אותה בהפרש שני קולות.

אחרי זה חשבו שהיא תלך מתחרות לתחרות, ואולי עוד תהיה בסוף מלכת-יופי ישראלית, או עולמית, או משהו כזה. אבל ז'אנט החליטה שבעצם כל מה שהיא רוצה, זה בית ומשפחה וילדים, למען זה היא הכירה בעל, את הארבי שפירא, התחתנה איתו, נסעה איתו לאמריקה, הקימה שם בית, הולידה ילד, והיתה במשך שנות חייה הטובות ביותר אמה מסורה לילדה ועקרת בית למופת לבעלה.

לפני שנתיים היא חזרה ארצה, וכאן היא הבחינה בכך שבחורות פחות יפות ממנה ויותר צעירות ממנה מצליחות להתקדם בחיים, להיות דוגמניות גדולות, מלכות-יופי ואפילו שחקניות.

היא התחילה לקנא בהן, לנסות להתחרות בהן, ואז היא הכירה את וולף בראונר, אחיו של המפיק הגרמני ארתור בראונר שהוא ידוע יותר.

המפיק התחיל לספר לה כמה היא יפה, וכמה היא מושכת ומקסימה, כל זה באופן מקצועי כמובן, והציע לה לנסוע איתו לגרמניה, כדי לאפשר לו להפוך אותה לשחקנית גדולה ומפורסמת. הבעל עקב מקרוב אחרי הקריירה המתפתחת של אשתו והכריז: